

magneet voor kunstenaars, schrijvers en andere creatieve mensen. Als één van de dunst bevolkte regio's van het Tramuntana gebergte maakt Deià deel uit van een landschap dat de status Werelderfgoed heeft gekregen vanwege de manier waarop natuur, cultuur en tradities triomfantelijk samenvloeien.

De Britse auteur Helen Walsch gebruikte de omgeving van Deià als inspiratiebron voor haar laatste roman en Andrew Lloyd Webber schreef hier een deel van zijn Broadway musicals.

Vanwege de minder voedingrijke bodem en weinig regenval, hebben bewoners een uniek agrarisch landschap in dit bergachtige gebied gecreëerd. De omgeving wordt gekenmerkt

door akkers op terrassen en een bewateringssysteem met windmolens en dammetjes te midden van voor de Balearen typische boerderijen.

Cala de Deià is een zeer mooi klein kiezelstrand met helder water. Het is een van de weinige stranden aan de westkust van Mallorca.

Het strand is ongeveer 70 meter lang en maar 6-10 meter breed. Kleine delen zijn bedekt met kiezels, de rest met stenen in alle maten. Het water is volkomen helder en nodigt dus echt uit om tussen de rotsen aan weerszijden van de baai te zwemmen. Het strand heeft nagenoeg

geen voorzieningen. Geen ligbedden, geen douches en alleen de twee restaurants kunnen toegang bieden tot sanitaire voorzieningen.

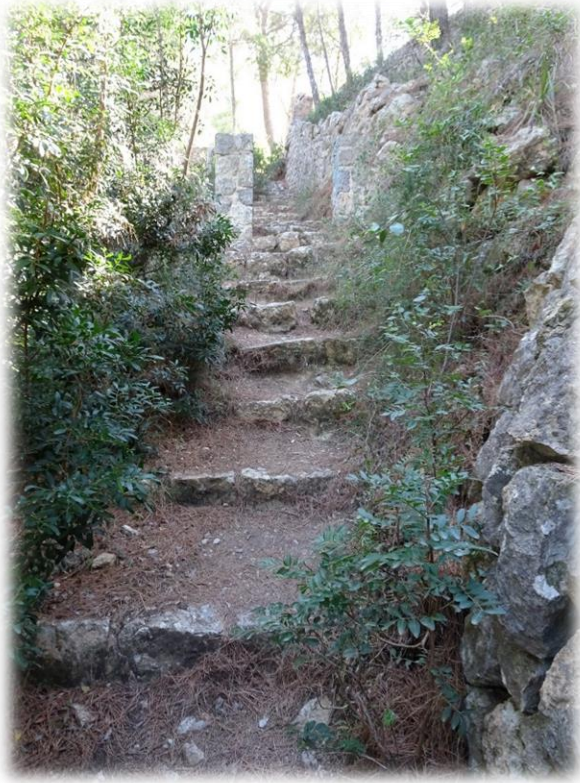

Ook van bovenuit ziet de baai van Deià er betoverend uit.

Deze wandeling loopt door oeroude olijvenbosjes en biedt mooie uitzichten op de Tramuntanakust.

Het grootste deel van deze wandeling gaat door het laaggebergte met zicht op zee. Hier en daar heeft men houten ballustrades geplaatst.

Af en toe zien we een grote vogel in de lucht zweven. Vermoedelijk is het hier de veel voorkopende monniksgier. De monniksgier is 100 tot 110 cm lang met een spanwijdte van

250-295 cm en een gewicht van 7-12,5 kilogram. Deze gier heeft een bruin-zwart verenkleed met een lichtere, brede kop met een grijsbruine snavel en lange "gevingerde" vleugels waarvan de vingers opvallend lang zijn.

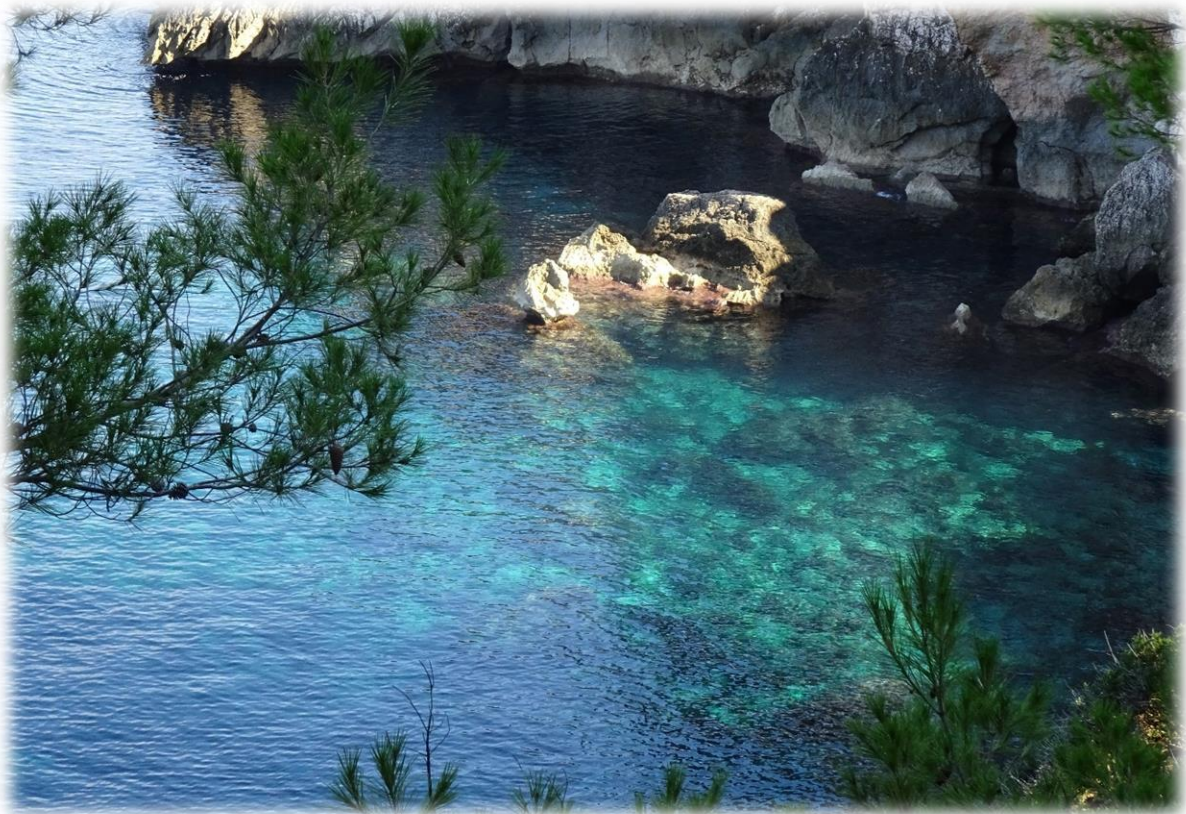

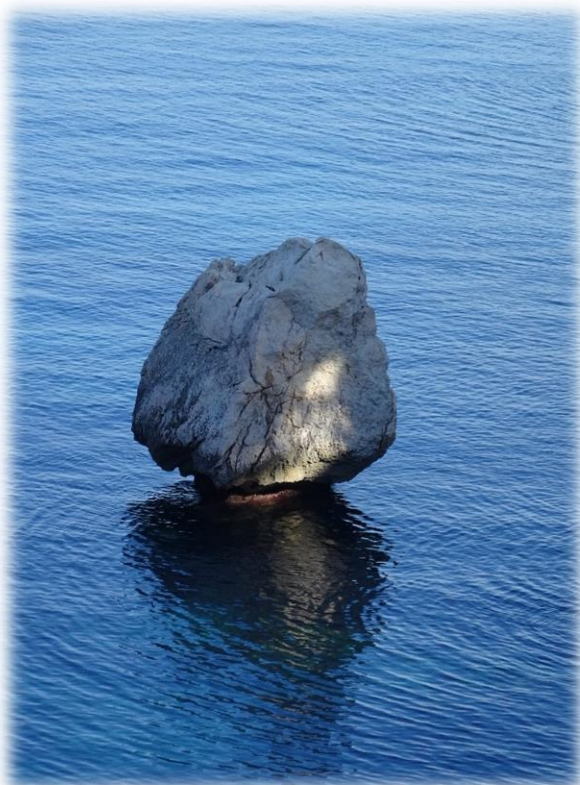
Op afstand maakt de monniksgier een zeer donkere indruk. Het voedsel bestaat uit zowel verse als rottende kadavers, die met huid en haar wordt verslonden. Zelfs de beenderen

worden gegeten. Ook levende dieren vormen een prooi. Hij vormt braakballen. Het legsel bestaat uit één enkel wit ei, met soms rode vlekjes. De broedtijd duurt gewoonlijk 54-56 dagen daarna blijven de jongen nog 95 tot 110 dagen van de ouders afhankelijk.

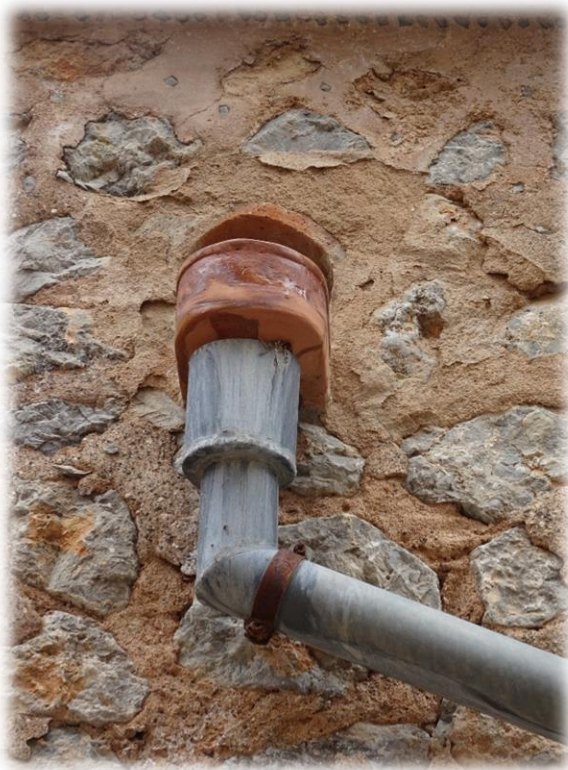
Ondanks het water in de zee er proper uitziet zit het toch vol met microplastics en is onze Noordzee properder.

In gevangenschap kan een monniksgier 39 jaar oud worden. Het leefgebied in Spanje is bebost heuvel- en bergland tussen de 300 en 1400 m boven de zeespiegel.

Llucalcari is het kleinste dorp van Mallorca. Het strand onderaan dit dorp heeft rode modder. Je kan daar jezelf mee bedekken, men noemt het hier magische zeemodder. Het is een

zoetwaterstroom aan de achterkant van het strand. Zoek naar de rode modder en smeer je lichaam ermee in. Er wordt aangenomen dat het de bloedsomloop verbetert en je lichaam ontgift. Het hoge magnesiumgehalte verlicht pijnlijke spieren. Fosfaten en natrium zullen u helpen hydrateren en ontstekingen verminderen. Laat de modder gewoon op je huid liggen totdat deze droog is en was hem dan af. Voila!

Volgens onze bronnen komt de naam Lluç Alcari van het Latijnse "lucus", wat heilig hout betekent, vermengd met het Arabische woord voor een groep huizen. Lluçalcari is lange tijd

een toevluchtsoord geweest voor kunstenaars zoals Sebastià Junyer, een Catalaanse schilder die Picasso vergezelde op zijn eerste reis naar Parijs.

Zelfgemaakt gebak op Mallorca wordt geserveerd door vele restaurants en bakkerijen van het eiland. Maar de zussen Inés en Isabelle Coll serveren niet alleen een verscheidenheid aan

enkele van de beste zelfgemaakte taarten van Mallorca, maar ze doen dat ook op een van de mooiste plekjes van Mallorca: de finca Son Mico, gelegen in het hart van het Tramuntana-gebergte direct aan de pittoreske wandelroute GR-221 van Sóller naar Deia.

De typische Mallorcaanse finca Son Mico is al generaties lang in het bezit van de familie Coll, wat terug te zien is in de authentieke inrichting, die doet denken aan lang vervlogen

tijden. U kunt genieten van de zelfgemaakte taarten terwijl u geniet van het adembenemende uitzicht op de zee en de bergen van de noordkust van Mallorca. De amandel-sinaasappeltaart is onze favoriet, maar de chocoladetaart en de taarten met vers, lokaal fruit zijn een goede tweede.

Naast de taarten serveren de zussen ook versgebakken quiches en huisgemaakte limonade. Het is verleidelijk om jezelf te verliezen in deze oase van rust, de tijd te vergeten en gewoon

te genieten met al je zintuigen. En als u merkt dat u deze plek niet kunt verlaten, vraag dan naar een van de vier gezellige kamers die de finca te bieden heeft voor overnachtende gasten.

Cumulus wolken maken torentjes boven de zeespiegel. Een natuurfenomeen dat ik nog niet eerder heb gezien.

De dadelpalm werd vroeger op grote schaal aangeplant omwille van de eetbare vruchten, de dadels. Deze aanplant gebeurt reeds duizenden jaren. De plant wordt tot 15 à 25 meter hoog,

waarbij meerdere stammen kunnen opschieten vanuit één en hetzelfde wortelstelsel. De bladeren zijn samengesteld en kunnen tot 3 meter lang worden. Een dergelijk samengesteld blad bestaat uit ongeveer 150 deelbladeren, elk zo'n 30 cm lang en 2 cm breed.

De bestuiving van de bloemen geschiedt in natuurlijke omstandigheden door de wind; in moderne commerciële plantages gebeurt dit nagenoeg volledig manueel: hierbij levert één mannelijke plant voldoende stuifmeel om 50 vrouwelijke bomen te bestuiven. Aangezien mannelijke planten nooit dadels dragen, is hun enige functie om de bloemen te bestuiven. Op

bepaalde plantages worden helemaal geen mannelijke planten gekweekt: rond de bevruchtingstijd worden op lokale markten mannelijke bloemen te koop aangeboden.

Een roodborstje heeft net een verse worm gevonden. Het vogeltje zijn zang is het gehele jaar te horen. Hij begint 's ochtends te zingen als het nog donker is. Bij gevaar stoot hij de kreet tsik uit. Een bijzonderheid aan het roodborstje is dat ook de vrouwtjes zingen, vooral in de

herfst. Op een bloem zien we een spaanse parelmoervlinder. De kleine parelmoervlinder is een opvallende vlinder door de spiegels op de onderkant van zijn vleugels. De vlinder legt zijn eitjes enkel aan de onderkant van een blaadje van viooltjessoorten.

Links is een wilde orchidee en rechts wilde lavendel. De orcideeënfamilie is een van de grootste plantenfamilies op aarde. Het aantal soorten wordt op zo rond de 20.000 geschat.

De meeste wolfsmelken zijn giftig. De plant heeft zijn naam te danken aan het sap dat wit ziet en er dus melkachtig uitziet. Dit sap heeft wel een bedwelmde werking. Vroegere bewoners lieten het sap drogen in de zon zodat ze het konden kauwen. Dat geeft een licht

hallucinerende werking. Maar het werd ook gebruikt om vissen te bedwelmen zodat men ze makkelijker kon vangen.

Bougainvillea zijn heester- of kruidachtig, groenblijvend of bladverliezend, meest klimmend. In de vrije natuur worden ze tot 4 m hoog. Ze hebben bedoornde twijgen en onaanzienlijke bloempjes. De bloemen zijn omgeven door opvallend gekleurde, papierachtige schutbladeren die lang aan de plant blijven zitten. Bougainvillea werd voor het eerst gevonden in de tweede

helft van de 18e eeuw, tijdens een expeditie waarover de Franse zeevaarder Louis Antoine de Bougainville de leiding had.

